

Rechtvaardig voor God

1 het wonder 2 het antwoord 3 het geloof

Gemeente,

De catechismus heeft de apostolische geloofsbelijdenis behandeld. De twaalf artikelen. Over de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. En al Hun werken en schatten. Dat waren zondag 9 t/m 22. Over de verlossing.

Zondag 23 is dan een soort conclusie, slotsom, afronding. Wat voor nut heeft het om in deze God te geloven? Waarom zou je geloven in de drie-enige God? Want het kost je wel wat in elk geval. Geloven gaat niet vanzelf. Het gaat tegen je natuur in, het kost je strijd, en doet je kruisdragen. Waarom zou je dat eigenlijk doen? En waarom zou je in deze God geloven en niet in Allah of Bhoedda. Die houden je toch ook een verlossing voor op hun manier? Waarom zou je dan, zou je toch geloven in de drieenige God?

Wat voor nut heeft het geloof in God? Dat je dan rechtvaardig voor God bent. O. Is dat het? Is dat dan zo schokkend, zo bijzonder? Is dat alles waard dan? Is dat zo uniek?

1 het wonder

Daar gaat vraag en antwoord 60 over. Wat is rechtvaardig dan? Je zou denken vanuit ons spraakgebruik dat rechtvaardig is: eerlijk, redelijk. Als iets onrechtvaardig is, dan vind je het oneerlijk. Als iemand ten onrechte de schuld krijgt. Dat is natuurlijk zo, maar is maar aan zwakke afglans van hoe het woord in de Bijbel voorkomt. Daar betekent het: dat je bent zoals je moet zijn, zoals je bedoeld bent. Als een pen schrijft, is hij rechtvaardig. Als een appelboom appels draagt, is hij rechtvaardig. Hij doet waarvoor hij bedoeld is. Wanneer is een mens dan rechtvaardig? Als een mens doet waarvoor hij bedoeld is: God eren, verheerlijken en dienen. Dan ben je rechtvaardig.

God is rechtvaardig zegt de Bijbel. God doet zoals Hij het moet doen. God is onze Schepper en Rechter. En dat is Hij perfect, volmaakt. Als Rechter zal Hij onomkoopbaar zijn. Geen voorkeursbehandeling geven, geen steekpenningen aannemen. Geen overtreding ongestraft laten. Want God is rechtvaardig.

Maar ik.....? Ik rechtvaardig? Ben ik zoals ik bedoeld ben? Is mijn leven één verheerlijking en grootmaking van God? En dan staat er nog: rechtvaardig voor God. Dus in Gods oog. Die het hart ziet en proeft. En God, Die het volmaakte eist. De Rechter kan geen overtreding door de vingers zien. God

vraagt en eist vlekkeloosheid. Geen 6- of 6+, maar een 10. Zonder overtredingen, en zonder enige zonde te zijn. Maar precies en helemaal zoals door Hem bedoeld. En anders zal God rechtvaardig als Hij is, oordelen en straffen.

Mc Cheyne die dichtte: eens was ik een vreemdeling voor God en mijn hart, ik kende geen schuld en ik voelde geen smart ik vroeg niet mijn ziele doorziet gij u lot hoe zult ge rechtvaardig verschijnen voor God?

Is dat al veranderd ij u/jou?

Als je God niet kent als rechtvaardig dan maak je er zo'n punt niet van. Och, zo'n vaart zal het heus niet lopen. Als je jezelf niet kent en niet weet wat rechtvaardig betekent, dan denk je: ik heb best netjes geleefd en ieder het zijne gegeven, waarom zou ik ergens tegen op zien. Maar toen je in je ongelovigheid leerde dat God rechtvaardig is en dat ik niet, toen ging je vragen: hoe zal ik ooit rechtvaardig verschijnen voor God. Hoe ben ik rechtvaardig voor God? Je hoort nood, een schreeuw uit de diepte!

Als je die vraag nooit hebt gesteld uit de nood van je hart, ken je dan God wel? Ken je dan jezelf wel? Vrees dan voor Zijn gericht!

In vraag 60 is het echter niet de vraag van iemand tot geloof aan het komen is, maar van iemand die gelooft. En dan hoor je er verbazing in. Verwondering. Wat? Door het geloof ben ik rechtvaardig voor God, maar hoe kan dat? Ik rechtvaardig voor God? Rechtvaardig. Dat God me ziet zonder vlek of smet. Dat God me precies vindt zoals ik moet zijn. Hoe kan dat? Zoals Romeinen 5:1 zegt: dan heb ik vrede met God. Dan heb ik toegang tot het Vaderhart. Dan roem ik in God en Zijn heil. Dan ben ik erfgenaam van het eeuwige leven. Dan is mijn leven een leven dat God behaagt en dat Hem in beginsel verheerlijkt. Hoe kan dat? Ik rechtvaardig voor God?

Dat is wel alle moeite en strijd waard. Dat is het kruis wel waard. Want het kan me nooit zoveel kosten als dat ik ontvang. In dit leven en het toekomstige. Hiervoor en hierdoor hebben christenen gestreden tegen hun zonden, een leven lang. Zichzelf verloochend en hun kruisgedragen. Geleden tot in martelkamers toe. Het was het hun waard, want ze wisten: wij zijn rechtvaardig voor God en erfgenamen van het eeuwige leven. Dat is alles waard.

En dat is meer dan welke andere godsdienst ook belooft. Elke godsdienst heeft altijd een onzekere factor in zich. Als je dit doet en zo leeft en hier voor gaat, dan ben je misschien na dit leven goed af en dan mag je een beetje hopen dat de godheid er genoeg mee neemt. Maar het blijft afwachten en het blijft tot op het laatste moment onzeker.

Maar ik, gelovende in God de drieënige God, ik mag rechtvaardig voor God zijn. Hij heeft niets op me aan te merken en garandeert me het eeuwige leven. Hoe kan dat? Hoe ben ik rechtvaardig voor God? En het is het geloofsleven eigen, gemeente, dat dat altijd een verwondering blijft. Ja, naarmate het geloof groeit, groeit ook de verwondering. Echt een vraag van het levend geloof: hoe kan dat? Ik, ik rechtvaardig voor God.

2 het antwoord

Hoe dat kan, dat horen we heel duidelijk in Lucas 18. Die bekende gelijkenis van de farizeeër en de tollenaar. Waarvan aan het eind staat over de tollenaar, de man van het 'o God, wees mijn zondaar genadig': deze, deze ging af gerechtvaardigd naar zijn huis. Gerechtvaardigd. Daar horen we dat woord rechtvaardig in.

De catechismus heft dat goed opgepakt in antwoord 60. We lezen dat mijn geweten mij aanklaagt dat ik tegen al Gods geboden heb gezondigd en er niet één van heb gehouden en nog steeds tot alle boosheid geneigd ben. Drie dingen, daarover straks nog.

Drie dingen: Dat ik tegen al Gods geboden zwaar gezondigd heb. Ga maar na: ik heb afgoden gekend die God van Zijn plaats drongen; ik heb eigen zin doorgezet tegen Gods wil in, ik heb Zijn Naam misbruikt, Zijn dag ontheiligd, mijn ouders, leraren, politie afgekat, levens aangetast door wrok en bitterheid, mijn huwelijk aangetast door verkeerde begeerten, jaloers geweest op wat anderen hadden, gelogen toen het mij uitkwam, zondige begeerten gehad. Gezondigd, zwaar gezondigd. Wat ik niet mocht doen of denken of willen, deed, dacht, wilde ik toch.

En de tweede aanklacht: geen daarvan gehouden. Dus wat ik wel moest doen, denken en willen, dat deed, dacht en wilde ik niet. God geen vertrouwen gegeven, Zijn Woord niet gevreesd, Zijn Naam niet getuigd en beleden, Zijn dag niet gevuld met Godsvrucht, ouders, regering niet opgedragen aan God, anderen niet geholpen toen het kon en mocht, mijn man of vrouw niet geholpen naar ziel en lichaam, anderen niet gegeven van mijn overvloed, de waarheid niet verbreed, mijn verlangens brandden niet naar God en Zijn dienst.

Dat heb ik allemaal op mijn geweten. Maar kun je denken, dat is gebeurd, dat was vroeger. Ik heb gezondigd en ik heb er geen van gehouden. Maar is dat dan nu toch wel wat beter geworden? Wat zegt antwoord 60? En dat ik nog steeds tot alle boosheid geneigd ben. Dus dat geldt nu, nu ik mag weten rechtvaardig voor God te zijn, nu geldt nog, tot mijn verdriet en smart, hoewel ik graag anders zou willen, dat ik nog steeds tot alle boosheid geneigd

ben. Alle boosheid, alles wat in het verleden er was en in me opkwam, alles wat Gods wet verbiedt, alle boosheid nog steeds toe geneigd. Romeinen 7: het goede dat wil wil doe ik niet, het kwade dat ik niet wil doe ik wel. Ik ben.

Mijn geweten klaagt mij aan. En hoe dichter bij de HEERE, hoe scherper je die aanklaagt voelt. Zo Gij in het recht zou treden en gadeslaan onze ongerechtigheden o wie zou dan bestaan? Dus als je die aanklacht niet sterk voelt, ben je verder van God af. Als je zegt, och, wat geeft dat nou, een keer niet naar je ouders luisteren, een keertje niet echt uitgerust in de kerk zitten, ja, je kan wel overal moeilijk over gaan doen, dan ben je ver van God. Want hoe dichter bij God, hoe scherper die aanklacht is.

Hoe ben ik rechtvaardig voor God? Ik, zondaar. Dan lezen we het woord eens goed: gerechtvaardigd. Dat betekent: vrijgesproken. Onthoudt dat maar: rechtvaardiging is vrijspraak. Gerechtvaardigd worden is vrijgesproken worden. Maar hoe kan dat? God is rechtvaardig, die kan toch geen schuldige vrijspreken? Een rechter die schuldigen vrijspreekt is zijn ambt niet waardig. Een rechter mag geen vriendjespolitiek doen, mag geen bewezen misdaden wegmoffelen, een rechter moet rechtvaardig zijn. Hoe kan God dan schuldigen vrijspreken? Dat is de worsteling in Romeinen 3. Hoe kan dat? God spreekt schuldigen vrij. Hoe kan dat?

Dan mag ik u meenemen al kan dat eigenlijk niet, naar de stilte der eeuwigheid, voor de schepping. Toen God raad hield in Zichzelf. En Zijn barmhartigheid zei: zondaren moeten gered worden. Laat mij schitteren, barmhartigheid. Maar de rechtvaardigheid zei: zondaren moeten gestraft worden. Laat mij verheerlijkt worden. Rechtvaardigheid. En toen, in de stille eeuwigheid stond de Zoon op en Die zei: Vader: straf Mij dan. Leg de overtredingen van Mijn volk op Mij. Dan kunt U straffen. Mij straffen. En dan kunt U vrijspreken: zondaren vrijspreken. Ja, zei de barmhartigheid dan wordt ik verheerlijkt. Ja, zei de rechtvaardigheid, dan word ik verheerlijkt. Toen stelde Jezus Zich garant. En zo kan God rechtvaardig zijn én kunnen zondaren vrijgesproken worden. Romeinen 3. Om Jezus Christus wil.

En het geloof zegt: o Heere Jezus, Toen U dat zei, dacht U aan mij. Toen U Zich garantstelde, toen had U mij op het oog. U wilde uw Vader alles geven. U wilde mij redden. En dat mocht U Uzelf kosten. Het geloof verwondert zich en raakt niet uitverwonderd.

Want om Jezus wil staat er in antwoord 60: nochtans God. Hoewel ik tegen alle geboden van God gezondigd heb en er geen van gehouden heb en nog steeds tot alle boosheid geneigd ben, nochtans, toch ziet God mij aan als volmaakt. Als rechtvaardig. Want Hij ziet mij aan in Christus. En Christus heeft drie dingen. Let op het antwoord. Christus heeft genoegdoening. Voor de

zonde betaald, de straf gedragen. Tegenover al mijn overtredingen droeg Christus de straf en voldeed. Tot op het kruis, nederdalend ter hel. Onder de vloek.

En Christus zorgt voor de gerechtigheid. Tegenover al mijn niet doen wat ik moest doen heeft Jezus alles gedaan, volmaakt en altijd gehoorzaam. Volmaakt gehoorzaam aan Gods wet. Altijd, Van harte. En tot elke prijs. Wat het Hem ook kostte, Hij was en bleef gehoorzaam. Daarvoor worstelde Hij in Gethsemané. Gehoorzaam om gehoorzaam te blijven.

En Christus heeft heiligheid. Zijn hart is van binnen puur. Zuiver. Nooit enige zweem van verlangen naar zonde. Altijd vol en puur voor God. In elk gebed, elke dag, 24 uur per dag. En geen enkele zaad van zonde is er in Zijn hart. Heiligheid volmaakt en altijd.

Hoe ben ik rechtvaardig voor God? Ik heb zwarte kleren, vuile kleren. Ik heb een zwart kleed van al mijn overtreden van Gods geboden. God hangt er het kleed van Jezus' genoegdoening voor. Ik heb een zwart kleed van al mijn nalatigheden. God hangt er het kleed van Jezus gerechtigheid voor. Ik heb een zwart kleed van mijn hart waarbij nog steeds boosheid leeft. God hangt er het kleed van Jezus' heiligheid voor. En Hij ziet mij aan als volmaakt, als rechtvaardig. Hij verklaart mij voor rechtvaardig in Christus, achter Christus. Hij ziet mij aan alsof ik zelf in eigen persoon voor alle zonden had betaald en alle gerechtigheid volbracht heb. Gij zijt in Hem volmaakt zegt Colossenzen 2:10.

En royaal mag ik straks ingaan. Niet met mijn hakken over de sloot, niet met een 6- of 5,5 afgerond naar boven kan het net. Nee, in Christus nochtans, toch volmaakt rechtvaardig.

Ja weet u nog? We leren een leven lang hoe groot mijn zonde en ellende is: in mijzelf onwaardig, schuldig, mijn geweten wordt steeds scherper en klaagt me steeds dieper aan. We leren ene leven lang hoe wij verlost zijn: zo volmaakt, zo definitief, zo royaal, dankzij de Zoon, Die Zich gaf. We leren een leven lang om God dankbaar te zijn. Dankbaar, dankbaar. 1000 maal o HEER' zij U daarvoor dank en eer.

Herkent u het? Wat heb ik de HEERE lief. De Vader, Die dit doet. Die Zijn Zoon gaf en overhad. :Liever Zijn Zoon gaf, dan mij verloren te laten gaan. Die Zijn barmhartigheid en rechtvaardigheid allebei het volle pond heeft gegeven en Die mij vrijspreekt, rechtvaardig verklaart. Wat heb ik de Zoon lief, Die Zich garant stelde. Die Zich stelde om rechtvaardigheid en barmhartigheid te verenigen door Zijn offer, door Zijn lijden en sterven. Wat

heb ik de Geest lief, Die mij tot dit geloof heeft gebracht, Die mij hiertoe bracht.

3 het geloof

Ja, want dat is het: het geloof. Door het geloof is dit mijn deel. Dat is het refrein in de Romeinenbrief: gerechtvaardigd zijnde, vrijgesproken, door het geloof. Door het geloof. Als ik dit met een gelovig hart aanneem, zegt antw. 60 aan het eind.

Het geloof neemt aan. Zo staat het er, zo is het Bijbels, dus daar blijven we bij. Dan wel Bijbels invullen. Wel heel goed opletten dat er niet nemen staat, maar aannemen. Het geloof neemt niet, maar neemt aan. Nemen dat doe je iets wat je zomaar vind. Het ligt op straat en je neemt het mee. Maar dan kan altijd iemand eraan komen die zegt: nee, dat is van mij, of van mijn buurman, jij mag dat niet nemen, meenemen. Maar aannemen ligt anders. Iets wat je aanneemt dat word je aangeboden. Daar begint het mee. God biedt aan. Hij biedt zegt antwoord 60 de gerechtigheid van Christus aan. Die genoegdoening, gerechtigheid en heiligheid van Christus. Die biedt God aan aan zondaren. Onvoorwaardelijk, aan ieder die onder het Woord komt. Aan u, jou en mij vanavond. God biedt het aan. Ook nu. De HEERE wil Zijn Christus en Zijn gerechtigheid aan mij kwijt. De Heilige Doop onderstreept dat.

Dan spant het erom! Nu spant het erom. Als mij iets wordt aangeboden. Kijk, de duivel werkt op me in met het woordje dus. In deze zin: ik heb het zo erg niet gemaakt, ik til er niet zo zwaar aan, ik kan heus wel ergere dingen noemen die ik nooit gedaan heb, en dus....maak ik me geen zorgen. En dus zie ik niet in, wil ik niet inzien, dat God moeilijk zou doen over mij. Of: nou goed dan, ik heb best wat op mijn kerfstok, maar aan de andere kant Kijk, een mens is altijd op zoek naar een 'anderzijds'. Zo van: aan de ene kant heb ik wel heel veel verbruid, maar gelukkig, aan de andere kant zijn er toch ook wel andere dingen te zeggen van me. Vroeger was het niet zo best, maar nu leef ik een stuk bezadigder. Aan de éne kant, maar aan de andere kant.....en dus zie ik het met vertrouwen tegemoet. Maar de Schrift zegt: Niet door de werken der wet.

Of aan de andere kant: ik heb alles verzondigd, en ik heb God tekortgedaan en dat is nooit meer goed te maken en dus....kan het nooit goed zijn met God. En dus kan ik zo niet aankomen bij Christus. En dus moet ik eerst maken dat ik beterschap laat zien of in elk geval probeer. Het ongeloof zegt: en dus.... Maar de Schrift zegt: niet door de werken der wet. Dat vraagt God niet.

Wie werken der wet denkt te hebben, die wordt door de wet alles uit handen geslagen. Wie denkt werken der wet te moeten hebben wordt door het Evangelie daar vanaf gebracht. Zo werkt de Geest!

Want de Heilige Geest gebruikt dat aanklagend geweten juist om me te laten komen, om me in beweging te krijgen. Ik moet Uw gerechtigheid hebben en ik mag hem hebben. Ik heb niets van mijzelf maar nochtans/ en toch ben ik door U genodigd en welkom Dat is geloof: Jezus, Uw aangeboden gerechtigheid moet ik hebben want mijn geweten klaagt mij aan en mag ik hebben want U biedt het mij aan.

Geloof u?

Ja, zegt iemand, kon ik het maar. Kon ik maar geloven. Het is zo moeilijk. Maar geloven is niet toch weer een werk, toch weer iets doen, maar juist: ophouden met werken en het laten doen. Alles laten doen door Christus. Horatius Bonar schrijft in een boekje Gods weg van vrede ongeveer zo. Iemand is van de bergen gevallen en hangt aan een rotspunt boven het ravijn. Dat kost natuurlijk inspanning. Je eigen gewicht omhooghouden aan die rotspunt. Je handen gaan kramp krijgen, je houdt je gewicht niet langer. Nu is er onder je een net gespannen om je op te vangen in veiligheid. En er word geroepen: laat los, laat je vallen en je bent veilig. En die man roept terug: dat kan ik niet. Ik ben te moe, ik kan niet loslaten, ik kan me niet laten vallen. Daar heb ik geen kracht voor.

Dan denk je, die man begrijpt het niet. Te moe om me te laten vallen. Je kunt wel te moe zijn om langer vast te houden, maar te moe om los te laten..... Dat vasthouden dat is het werken. Werken om met God vrede te krijgen. Dan zus, dan zo. Je ene hand, je andere hand ergens aan vastgrijpen om te blijven hangen. Om voor God niet weg te zinken. Daar word je zo moe van, zo krampachtig, of moedeloos. Geloven is: niet ergens anders me meer aan vastgrijpen, maar: loslaten. Laten vallen in dat net. Geloven is niet: iets doen, maar alles laten doen.

Gerechtigd. Door het geloof. Als dat toch niet zo is. Als je toch niet gelooft. Zo Jezus Christus hebt aangenomen. Dan moet je zelf terechtstaan straks. Voor Zijn rechterstoel. En één voor één houdt God je alles voor. Van alle jaren van je leven. Van alle dagen van het jaar. Van alle uren van de dag. Van alle geboden van de heilige wet. Tegenspreken is er niet bij. Alles, alles haalt God op. Je zou daar staan....zonder Borg en Middelaar. Je zou daar dan toch staan en alles wat je hier wegwuifde en luchtig over deed houdt God je voor. En je hebt geen Borg. Je moet zelf alle vloeken opvangen, de één na de ander. Alle slagen van toorn, alle toorn van God. O mens, mens.....

Gerechtigd door het geloof! Dat gebeurt ten diepste 1 keer in je leven. Gerechtigd. God Houdt de witte kleren van Jezus voor je. En je bent overgezet, je bent van kind des duivels kind van God geworden. De één beleeft het in een ogenblik, de ander meer verspreid over een langere tijd. Maar je wordt 1 keer gerechtigd voor God. Daarna moeten je zonden steeds opnieuw vergeven worden, maar gerechtigd ben je en blijf je. Maar wel steeds opnieuw te beleven. De beleving van de rechtvaardiging, van het rechtvaardig zijn, die komt steeds terug. Moet steeds terugkomen. Anders wordt het gesneden koek, vanzelfsprekend en plat. Steeds weer doorleven. Hoe is het mogelijk: ik, ik rechtvaardig voor God.

Amen